

ДѢЛО

Выходятъ въ Львовѣ **Що Вторника, Четверга** **Соборны** (крѣмъ рускихъ святыхъ) **о 5-ой год. поп.** Литературно-научное изданіе **Библиотека найзнам. повѣстей** выходитъ по пятницѣ аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождой декады. Редакція **Администрація** подъ Ч. 44 улича. Рукописи звертаются лишь на попереди **Угале**. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. за строку строчки печатной, въ рубр. **Надбелане** **Дѣло** **Администрація** и **инсераты** принимаются въ **Администраціи** **Дѣла**. **У Вѣднѣ** **Haasenstra** **fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; Goracij Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co, S** **и здавач** **Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile** **ности въ** **Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ** **M. Vo** **глер, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ** **Ko** **pisstrasse 36. Въ Парижѣ** **Agence Havas** **ни асе** **дѣдакція „Кіевской Старины“** въ **Кіевѣ** **и тымъ** **и уряды.**

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:		для Россіи:	
на цѣлый рѡкъ . . . 12 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рѡкъ . . . 12 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 12 рубл.
на пѡвъ року . . . 6 зр.	на пѡвъ року . . . 6 рубл.	на пѡвъ року . . . 6 зр.	на пѡвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“:		съ дод. „Библиотеки“:	
на цѣлый рѡкъ . . . 16 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рѡкъ . . . 16 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 16 рубл.
на пѡвъ року . . . 8 зр.	на пѡвъ року . . . 8 рубл.	на пѡвъ року . . . 8 зр.	на пѡвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рѡкъ . . . 5 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 5 рубл.	на цѣлый рѡкъ . . . 5 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 5 рубл.
на пѡвъ року . . . 2-50	на пѡвъ року . . . 2-50 р.	на пѡвъ року . . . 2-50	на пѡвъ року . . . 2-50 р.
Для Заграничнѣ, окрѣмъ Россіи:			
на цѣлый рѡкъ . . . 15 зр.			
на пѡвъ року . . . 7-50			
на чверть року . . . 3-75			
съ дод. „Библиотеки“:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рѡкъ . . . 19 зр.	на цѣлый рѡкъ . . . 6 зр.		
Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.			

Запросины до прѣдплаты на рѡкъ 1885

Съ днѣмъ 1 (13) Сѣчня 1885 розпочинаемо шестый рѡкъ издаванія „Дѣла“. Условія предплаты поданіи говисше.

Предплату просимо ѡтновити якъ найскорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библиотека найзнам. повѣстей“ печатася лише въ обмеженѣ числѣ, такъ що пѡзнѣйше зголосившиися могли-бы початковухъ чиселъ не достати.

Новѣ предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ дѣстануть початокъ повѣсти: „Батько Горію“ (8 аркушѡвъ) даромъ.

Для догѡдності П. Т. Предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ постаралася Адміністрація „Дѣла“ о готовѣй окладницѣ (цѣлѣ въ пологно съ вытисками и съ вызолоченымъ ваголовкомъ на трѣбѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрѣ П. Т. Предплатники, почавши ѡт повѣсти „Батько Горію“, за малое доплатою (25 кр. ѡт одной повѣсти) будуть могли дѣставати, але пѡдъ условіемъ, що найменше 100 предплатниківъ зголоситася съ такимъ жадашемъ. За виправлене книжки жадае тутешный перепечатчикъ 15 кр. Слѣд-бы минимальне число 100 не зголосилося, въ такѡмъ случаю присланы 25 кр. дочисляеца до дальшой предплаты. Доплату на окладницѣ до повѣсти „Батько Горію“ належить прислати найдальше до 1 (13) лютого 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першої части предплаты.

Предплату слѣдуе пересылати (найдогѡднѣйше переказомъ почтовымъ) до **Администраціи Дѣла у Львовѣ**.

При письменнѡмъ за м о в л е н і ю „Дѣла“ або „Библиотеки“ просимо все точно подати адресу замовляючого, часъ, до якого має часопись посылатися, и часъ сплаты належной предплаты.

Рѡвножь просимо всежь Вп. нашихъ Предплатниківъ, у котрыхъ маемо ще залежности, щобы чимъ скорше ихъ надбасили, бо съ кѡнцемъ року редакція мусить вырванати все свои рахунки.

Черезъ Администрацію „Дѣла“ можна предплатувати литературно-научный журналъ „Кіевская Старина“. Предплату — лишь цѣлорѡчна — выноситъ 15 ар. а. в.

Редакція и Администрация „Дѣла“ у л. Галицка ч. 44.

Справа руска.

Отъ якогось часу стрѣчаемся въ прасѣ кравѡй а навѣтъ и заграничнѡй съ мнѣшемъ, будто справа руска въ Галичинѣ ветушила въ яку-то нову фазу. Початокъ сего новой фазы ѡтносится згадана праса до обоухъ рускихъ вѣчъ народныхъ, вѣча анти-езуитского у Львовѣ, ферійной пѡвѣдки нашей молодежи университетской по Галичинѣ и виборѡвъ коломыйскихъ, періоду численного занесовування читальне по селахъ, звѣтного занесена посла Романчука въ послѣднѡй сесіи соймовѡй, елюкубраціи посла гр. Войт. Дѣдушицкого на тематъ потреби введеня языка руского въ школахъ середныхъ Галичины яко предмету обовязковой науки и въ загалѣ до часу, коли „партия народна“ або т. зв. „украинофильска“ взяла провѡдъ въ дѣлѣ ѡтторженя австрійскихъ Русинѡвъ, — и комбинувѣ, що моторомъ до того загального движениа Русинѡвъ мала-бы бути якась утаена закулисова акція въ высшихъ сферахъ, здаеца, вѣдєньскихъ. Она то выкликала такъ широкий и наглядный обявы національного житя галицкихъ Русинѡвъ, необчислимѣ въ результатѣхъ, важки при евентуальныхъ комбинаціяхъ политическихъ, обявы, для котрыхъ не має згадана праса доси навѣтъ точной дефиниціи.

Зъ сего ново и фазы ветушила однакѡжь справа руска на днѣхъ въ фазу ще новѣйшу, скажемо — дипломатичну, а импущь до всего подавъ — якъ о тѡмъ вже и пишуть — самъ желѣзный канцлеръ державы нѣмѡдкои. Отъ що просе пише краковскій корреспондентъ до петербургского „Кгау-у“ до ч. 53 въ 11 л. сѣчня с. р.

„Було се передъ кѡлкома мѣсяцами, на якийсь часъ передъ вѣвѡдомъ въ Скерневицахъ. Кн. Бисмаркъ, наклонючѣ Австрію до активной политики на Вєсѡдѣ, идучи съ нею рука въ руку въ сѣ новѣй програмѣ и помагаючи їй въ сферу своихъ интересовъ втягнути Боснію съ Герцеговиною, Сербію, Румынію, а въ части и Болгарію, занимався ѡтъ якогось часу рускою справою и выступилъ въ кѡнці передъ вѣдєньскимъ кабинетомъ съ радѡю — довершити въ Галичинѣ рѡвноуправлене поли-

тичне Русинѡвъ съ Поляками, заповучаючи имъ таке саме становище и такую саму участь въ справахъ кравьныхъ и державныхъ, яку мають польскій. Коли провѣтъ предложено цѣсареві ѡтповѣвъ сей-же, що съ основною гадкою его годится, що однакѡжь посѣдаючи вже въ Полякахъ слугъ и пріятелѣвъ выпробованныхъ, не хотѣвъ-бы дѣлати по за ихъ плечима и тому бажавъ-бы, щобы згаданый провѣтъ переведено не лишь за ихъ згодою, але и за ихъ инициативою. Покликавши ѡттакъ певного магната польского, котрый недавно займавъ начальне становище въ краю, звѣстный бувъ въ миролюбныхъ поглядѡвъ на справу руску, а уважася личнымъ другомъ монарха, (очевидно гр. Альфреда Потѡцкого — Ред.), зжадавъ ѡтъ него извѣстного реферату о теперѣшнѡмъ положеніи квестіи руской, а по довшой нарадѣ поручивъ ему вложити рѡдъ комитету въ кѡлькокѡхъ виднѣвшихъ кравьныхъ мужѣвъ въ цѣлѡчного росмотрена всеи справы. Однимъ въ результатѡвъ тыхъ нарадѣ була гадка — переобразувати университетъ въ Черновцахъ зъ нѣмѡдкого на рускій и вытворити тамже для Русинѡвъ найвысше огнище науки. На слѣдуючѡмъ однакѡжь засѣданіи, коли формуловано занесениа и почислено кошты потребнѣ до такого переображеня, показалося, що пѡсла наспѣлыхъ информаций въ Вѣднѣ, на равѣ державный скарбъ не бувъ-бы въ силѣ заспокоити потреби грошей, тымъ менше, що реорганизуячи чисто рускій университетъ, треба-бы доповнити старый львѡвскій факультетомъ медициннымъ, чого Галичане ѡтъ довшого часу домагались. Здаеца однакѡжь, що тутъ рѣшали не лишь взгляды финансовѣ, але бѡльше политичнѣ, и то не за-для того, щобы не нарушити опиніи польской, съ котрою численоса, але изъ взгляду на становище вѣдєньского двору передъ ближикимъ зъвѣдомѡмъ въ Скерневицахъ. Будь якъ будь справу на равѣ залишено, але пѡдъ вліяннемъ згаданого комитету, яко одна въ тымчасовыхъ окружинѣхъ, упало на стѡлъ рускій занесенне гр. Войт. Дѣдушицкого, занесенне, котре показалося если не передчаснымъ, то дуже на борѣ поставленнымъ на довѣрочныхъ засѣданіяхъ соймовыхъ кльѡбѡвъ. Нѣхто не бувъ приготовленийъ приняти его въ польской стороны, а въ

руской не видко було богато охоты ровести надъ нимъ дискусію. Неспѡдѣвана скорбѣтъ въ повстаніи и поставленіи сего занесениа, толкуеца однакѡжь тыми вишними обстоятельствоми, котрѣ въ сферахъ высшихъ вѣдєньскихъ уважано ѡтповѣднымъ доконче пѡднести за-для прискорениа розвою справы руской. Цѣлу ту вѣсть про дипломатичну акцію кн. Бисмарка въ справѣ руской въ австрійскомъ кабинетѣ кончить корреспондентъ пріятнѡю: „Поданы факты — суть фактами“.

Само собою ровумѣеца, що се занесенне, хоть оно поплыло въ приватного жерела корреспондента въ пѡдѣ Вавело, нарбыло богато шуму въ дневникарствѣ кравьномъ и австрійскомъ и дало товчѡкъ до найрѡзборнѡднѣйшихъ обявы, толкѡвъ, комбинаціи и заперечень. Мы бо Русины не були доси такъ щасливѣ, щобы справу нашу дуже часто, въ такѡй формѣ, въ такихъ обставинахъ и устами самого канцлера нѣмѡдкого выпроваджувано на широку арену дипломатичной акціи та ще якъ-равъ въ хвилѣ передъ такимъ фактомъ многоважнымъ и далекоюсягающимъ, якимъ бувъ безперечно зъвѣдѣ трѣхъ найбѡльшихъ потентатѡвъ европейскихъ. Въ виду того, мы могли-бы сказати: за богато чести для насъ! и то тымъ бѡльше, що Галицкіи Русины не удостоились доси на стѡлько уважаниа въ державѣ австрійской, щобы громаднѣйше покликано ихъ до рушаниа конституційной махны, а зроблено въ нихъ поневоли смирыхъ вѣртелѣвъ житя политичного и посаджено на послѣднѣхъ лавкахъ амфитеатру.

Мимо того, наравъ, нечаянно и въ хвилѣ, коли ѡтъ обороны національныхъ и политичныхъ правъ руки намъ уставали, а рѣшаючи сѣферы заодно ще дивились на насъ марсовымъ поглядомъ, може навѣтъ окомъ Спартанина на покороного гелюта — въ такѡй тяжкой хвилѣ засіяла намъ яка-то денница зъ заходу, вѣщуєча — повне рѡвноуправненне. Дѣйстно и за богато чести и за богато часта!!!

Мы чейже не той народъ Богомъ избранный, назначенный сповнити якусь велику, историчну мисю на Вєсѡдѣ? Мы не тѣ благонадежднѣ, що мали-бѣ колиесъ станути заборомъ противъ страшного великана? Мы народъ а може лишь ludек, що по гадѣ добрыхъ

Дѣѡ судовѣ розправы зъ рр. 1721 и 1722.

(Написавъ Дрѣцъ—ъ.)

Въ библиотекѣ Осоловнѡйкихъ знаходится пѡдъ Ч. 1350 а пѡдъ надписею „Liber Actuum Variarum Criminalium Deoetorumque“ рукопись, мѣстача въ собѣ протоколы зъ зарныхъ слѣдѡвъ перевѣденыхъ въ першой половинѣ минушого вѣку черезъ отаполявѡвскій мѡскій судъ*).

Подаемо на сѣмъ мѣсцѣ дѣѡ цѣлѣйшей справы, котрѣ оперлася о мѡскій трибуналъ.

I. Було то при дорозѣ, що веде зъ Марковы до Маявѣхъ середѣ маевои ночи р. 1721. Дорозѡю тукѡтѣвъ возокъ, на котрѡмъ сидѣлъ и повозявъ кѡнныи марковецкій побережникъ Тимко Залѣ, и жидѣ-пѡсесортъ, Янкель. Повнѣкъ була вѣе гень-гень минула, вже пѣляли першѣ пѣвнѣ. Оба мѡвчали, не ѡтывалѡсь до себе. Зъ тѡмъ звѡльнявъ Тимко кѡвъ въ бѣгу и каже до жидѣ: „Пане Янкель, видите, тамъ щось горить? Може хтось ѣхавъ и розложивъ при дорозѣ вату? Залѣднѣ зближился съ возкомъ до огню, а янѣ вже згасъ и всякій слѣдъ за нимъ зникъ. Оа догадался сѣѣ часѡ, що то горѣвъ скарбъ, поглянули лишь на себе и пѡѣхали дальше до Маявѣхъ.“

Тимко постановивъ не выпускати скарбу зъ рукъ. Хоть то дѣло съ „нечистымъ“ — Югъ св. съ нами, — тожь таки не завадитъ а найти годится зачяпати съ Богомъ. Залѣднѣ зворѣло, пѡйшовъ Тимко до Скиту, поможивою, а зъ ѡттамъ навпрѡцѣще на то мѡсце, де горѣвъ скарбъ. Съ тревогою приступивъ и забрався зрѡбия вже зникъ, ажъ тутъ станувъ передъ нимъ — нейсатый Янкель. — „Чи тутъ горѣли грошѣ“ ны тае жидъ. — „Тутъ“, каже Тимко и почнае мѡ-це хрѡстомъ значати. — „Прочъ зъ ѡгня слякѣй такій „гойме“, не робѣ вѣякихъ знаѡкѡвъ, нехай тутъ все пропаде и гине!“ крикнувъ зъ гнѣ-

вомъ жидѣ. На тѡмъ скончилаца перша выправа.

Вѣсть про окарбъ рознеслася однакъ окрѣнько по цѣлѡй Марковѣ, а нѣхто не бувъ такъ цѣквнымъ доведатися, де они горѣли, якъ арендарь, що такожъ звався Янкель, по ѡтцю Абрамовичъ. Сейчасъ постановивъ ѡтъ собѣ, що окарбъ мусить впасти ему въ руки, а не кому иному. До своего теска, пѡсесора Янкля, не мавъ ѡнъ, якъ видко, приступу, але те и неконечно було потребно, бо мѡгъ доведатися всего ѡтъ „гойма“; звѣотно, що жидѣ лишь молотился любитъ съ жидомъ, а до всего ишого злѣшнѣ „гоймъ“. Взвѣвъ ѡтже квартиру горѣвки пѡдъ шху, пѡйшовъ до Тимка, зашпятався, чи дѣйстно горѣли грошѣ, а коли той сказавъ, що таки такъ, почестувавъ его и нуже впрѡшуватися до ѡпѣки и намавляти до дѣла словами, якъ стовѣтъ въ протоколѣ, „nie bŃy się, będzie mnie u tobie, wezme też u dzisiejszy przykazania Boskie u przysięgnę, żeci nic nie będzie.“ При горѣвцѣ запривнявся Тимко съ Янкельмъ. Разъ пріишовъ Янкель до него въ ночи, — бо о тѡмъ нѣхто, навѣтъ Тимкова мати не смѣла доведатися, — пѡдопнявъ Тимка и оба пошли до скарбу. Але Янкель передѣвъ трунку, Тимко не хотѣвъ копати, „gdzyen piany był u nie ruszywszy nic, takesmu w Słosci zostawili u odesli z Zydem szupkarzem“ — и не пѡшовъ вже и потѡмъ, хоть жидѣ до него ходивъ черезъ цѣлый тиждень по дня и просивъ, Янкель порпавъ и скордицѣ трохи самъ, не знавъ, якъ до того забиратися, але що ще до того не бувъ певный, чи Тимко показавъ правдиве мѡсце, то и залишивъ на разѣ, а уложивъ новѣй планъ.

Живъ тогда въ Марковѣ звахорѣ ѡтъ такихъ рѣчей, старый але убогий гуцуль Сѡмко Поповичъ. Голый бувъ, якъ бѣзунъ, але окарбы водерти чертѡвъ зъ зубѡвъ — до того не було майстра надъ Сѡмка. Одного разу, коли ѡнъ вертавъ зъ Солотвинѣ, куда ходивъ, щобы на копичю сѣна позачити грошей та купити хлѣба для дѣтей, здыбавъ его арендарь Янкель и оповѣвъ все про окарбъ: якъ горѣвъ и якъ нѣхто не годѣтъ его

ѡтшукати, та просивъ яко захового о раду и помѡчь. Старый Сѡмко радъ, що до него по розумъ приходять навѣтъ жиды, одухавъ уважно Янкельовой сѣсды, кивавъ ѡтъ часу до часу головою, то рушавъ раменами, якъ-бы хотѣвъ казати: то дураки, то парчаѣ! Казавъ собѣ дати роженъ, лопату и кѡлька друкѡвъ — и вѡѣ три, Сѡмко, Тимко и Янкель пошли копати. Але до пѡдѣлу не потребувавъ жидѣ „гоймѡвъ“. Ему ходило лишь о то, щобы Тимко означивъ якъ найточнѣйше мѡсце, а Сѡмко, щобы показавъ, якъ добувати; скарбъ цѣлый мавъ припасти таки ему, Янкельви. Залѣднѣ зачалаца робота и жидѣ вже знавъ, де копати и якъ забиратися до того — такъ заразъ ѡтпагнувъ ѡтъ нея обоухъ „гоймѡвъ“ и потягнувъ за собою наздѣ въ село; якимъ опосѡбомъ, не говорить протоколъ, а естъ тамъ лише такѣ зѡзнавье Сѡмка: „Zyd Ankiel z Tymkiem, z Rydlem u Roźnem u mnie z domu wywabili, a tak dobrze zwazywszy roźnem u drongami, rozeszlişmy się.“ По дорозѣ сварился съ собою вѡѣ три Аргоняты, що сила, а въ кѡнці на наляганье обоухъ гудуловъ стало на тѡмъ, що мають на другій день все три зѡйтица въ хащѣхъ на Рѡвнѡмъ, а зъ ѡттамъ мали пойти по окарбъ. Въ означеннѣй часѣ и мѡсцѣ явився справѣ Сѡмко и жидѣ, але Тимка чомусь якъ не було, такъ и не было. Безъ Тимка не хотѣли тамтѣ оба ити и розѡйшлися съ сѣ нѣчимъ до дому. На другій день, лѣднѣ за свѣтало, пріибѣвъ Янкель до Сѡмка и каже: „Видишь Сѡмку, якъ мы эле зробили, що вчера не пошли на мѡсце, а Тимко пѡшовъ туды на простѣнь и таки тамъ бувъ. Що тамъ робивъ, не знаю.“ На тѣ слова збудилося въ Сѡмку въ одной хвилѣ пѡдозрѣе, чи жидѣ не крутитъ и чи не хоче скарбъ выкопати для себе, а потѡмъ заманерувати въ такій способъ, щобы Тимко пѡдѡарѣвавъ о то Сѡмка, а Сѡмко Тимка. Сейчасъ пѡбѣгъ до Тимка, и пытаеся его, чи то правда, що ѡнъ мавъ замѡвѣтъ въ хащѣ на Рѡвнѡмъ пойти — пѡйшовъ въ той часѣ до окарбу. „Нѣ, абы я такъ здорѡвъ бувъ, що нѣ“, каже Тимко. Пѡдозрѣе, що

Янкель выпроваджуе ихъ въ поле и задурѡе, пѡбѡльшалася. Зѡбрался чимъ окорше оба и побѣгли на мѡсце окарбу. Пріишли и выплющали очи: цѣле мѡсце было розкопане, въ середнѣй яма, а довокѡла сѡвѣжа выкинена земля.

Справа оперлася о мѡскій судъ въ Станиславѡвѣ. Хто оскарживъ жидѣ, не знатъ, — оба марковецкѣ селяне станули яко сѡвѣдки и зложили 19 мая 1721 зѡзнаня, котрѣ доповняють себе взаимно и не прѡтѡурѣчаютъ собѣ въ нѣчѣмъ. Про окладъ трибуналу читаемо въ надписѣ: „Actum in Stanislawowie die 19 Maji 1721 Ao. Przed Imcią panem Alexandrem Wolańskim gubernatorem klucza Łysieckiego ze Zwierzchności zamkowej u rządem przydanego, tudzież przed sławetnymi panu oborólnych urzędów, panem Kazimierzem Krzyżanowskim, wójtem nacoyey polskioey, panem Torosem Bogdanowiczem, subdelegatem wójtowskim nacoyey ormienskiej, panem Stanisławem Puczynskim, Soltanem Apkarawiczem, Gryhorom Fiatkowskim, Landwójtem cum ceteris rajcami; panem Jędrzejem Kijanicą, panem Donikiem Mikołajewiczem cum alijs Przysiężnemi tegoż Prawa.“

Потѡмъ слѣдуютъ зѡзнаня обоухъ марковецкихъ коналѣвъ укритого скарбу, Сѡмка и Тимка. Оба говорили однаково, ихъ зѡзнаня не прѡтивоятъ собѣ въ нѣчѣмъ и доповняють а зъ нихъ подали мы повшеще оповѣданье.

Жидѣ Янкеля оправдали до протоколу о два дѣѡ пѡзнѣйше, т. е. 21 мая. На все пытаня судѣвъ ѡтповѣвъ днѣ коротко: „Moi taskawi panowie Sądowi! Ja nie wiem ni o ozem, cokolwiek ci ludzie na mnie powiadają, gdzyem ani skarb jaki wykopali, anim znalazł, anim kogo sprowadzał, anim dawał różna dla probowania miejsca jakiego, anim wódką poił.“ — На таке не было же до дальше анѣ говорити. Судъ пріотупивъ ѡтже до порѣшеня справы. Наотупае ѡтже до протоколѣ: „Decisum et Dekretum. Sąd zupełny oborólnych Urzędów przy zwierzchności wyrozumiawszy wszelką Cyrkumstancją rzeczozy agitujących się tak decyduie. A ponieważ starozakonny

* Гл. такожъ: А. Bielowski: Pokucie, — Czas, dodatek miesięczny T. VI.

тельства и выдѣлу желѣзничого и поробила въ оправѣ тарифъ великаго уступства. Правительство позыкало сею угодою такожъ ингеренцію на твореніе тарифъ въ особобѣ корисный для интересѣ руку желѣзниц державныхъ. Угода оя заключена знову на 30 лѣтъ, отже ажъ до року 1916. Ся отже угода має бути дѣйствою ще оеи оесіи предложена палатѣ послѣвъ.

(Гр. Коронини персѣ своими выборцими.)
Дня 11 н. ст. сѣчня остававъ въ Гораціи гр. Коронини передъ своимъ выборцами и здававъ справу зъ оеи дотепершю дѣяльніою въ парламентѣ отъ 1879 р. Справоздавецъ говоривъ въ языцѣ италійскомъ. Гр. Коронини заявивъ, що такъ оя якъ и его товаришъ тымъ болше отступили отъ партіи конститутціонной, чымъ болше она высувала на передъ справу національно-нѣмецку; оя не хотѣвъ завязувати окремого клябу италійского въ радѣ державной, бо есть противный всякой односторонней пропагандѣ національной, котра може бути лишь шкѣдливою. Управильныеные отношенія языковыхъ уважае объединитъ за конче потребне, бо правительство має доси въ оибѣ справѣ за надто велику свободу дѣлани. Переходячи до отношеній народныхъ въ Гораціи и Градисцѣ, сказавъ оя, що оя выступае завожди за угодою народностей и що оего не можна ему брати за эле такъ само, якъ не бересе за эле тымъ людямъ, котрі выступають за ууенемъ войны и рѣшанемъ всякихъ спорѣвъ въ мирной дорогѣ. Наконецъ общавъ гр. Коронини старатися въ радѣ державной о заоновань въ Триестѣ италійского унверситету або правничого факультету. Справоздане гр. Корониного приймали не только его выборци дуже прихильно, але оя зробило такожъ добре враженіе и въ иншихъ краяхъ коронныхъ а имено въ Чехахъ. Ческа „Politik“ хвалитъ гр. Корониного и каже, що клябу его не оттягавъ отъ правящъ авѣ одного посла, а оттакъ желеа ему, чтобы ему удалося притягнути до себе и всѣхъ своихъ давнихъ товаришѣвъ зъ партіи конститутціонной. Се выступленіе ческого органу не подобаеа централистамъ и тому „N. fr. Presse“ пытае: „Чи можна-жъ лѣше и яснѣше высказати, що гр. Коронини есть пріятелемъ и союзникомъ правительства и правящъ? А чи пріятель національно-клерикальной правящъ не оутъ врагомъ нѣмецко-либеральной лѣвы?“

(На зборъ старческого клябу) выбрано знову головою Цайтгамера, котрый дякуючи за выборѣ, выказавъ, що политика ческа має теперь тройку цѣль: автономію Чехъ, забезпеченіе народного существованія и сильне становленіе державы на свѣ. Головну вагу въ оибѣ оеидѣ клявъ оя на конечну потребу утворити зъ оеи стороны въ радѣ державной одностайный ческій клябу а зъ другой стороны творити зъ правящю одну цѣльоту, котру то потребу вже и зъ другой стороны (дръ Евд. Грегръ) передъ несколькими днями оодошено, такъ чтобы народъ ческій выдѣвъ въ клябу ческихъ послѣвъ згодне поступовань въ оибѣ оеидѣ представителѣвъ. Чесамъ муситъ на томъ залежати, чтобы ческа делегация належала до организму, котрый має болшесть за собою и чтобы тую болшесть поддержати и ея ще збольшити. Цайтгамеръ каже, що гадка Грегра, чтобы ческій клябу въ оибѣ роздѣляла на двѣ части, має богато за собою; треба однакожъ чекати, доки становленіе Чехѣвъ не буде зовсімъ забезпечено. Зъ минушого року подѣль Цайтгамеръ три важны точки для Чехѣвъ: 1) Що Чехи не допустити до того, чтобы рада державна выказала за заведенемъ державного языка; 2) выборы до палаты торговельныхъ; 3) дѣяльність въ оибѣ въ оправѣ новой ординаціи выборовъ, въ котрой то справѣ чешка змаганя была надаремей. Противуположности такъ были заострились, що не можна було въ оибѣ збратити потребныхъ трехъ четверей голосѣвъ для болшеости. На послѣдокъ сказавъ же бесѣдникъ, що Чехи мають ще богато неоповненыхъ бажань, але теперь ледве чи они що осягнуть и dlatego треба згоды въ цѣльотѣ народѣ.

(Хорватска регниколярна депутация), выбрана оибомъ для залагодженя задужать виконуванихъ дои Угорскимъ правительствомъ буде мала передъ собою правдыи уоздъ гордийской до розвязаня. Майже у всѣхъ точкахъ угоды по требной королевства Хорватія, Далматія и Славонія отъ корону угорскую, дѣляюа такъ надужати, особливо за часѣвъ слабой управы Мазураняча, що съ трудностю прійдеа депутация то уоунати, що нинѣ оталоа для Угорцины майже привилеіи, мимо того, що до оеи депутация выбраны хочъ бы такі люди, якъ Жавковичъ, Мишкатовичъ, Слонецъ, Пелачевичъ, Субботичъ, Креовичъ и др. Хорваты доказуять, що Угорщина и Семиградъ а оттакъ королевства Хорватія, Далматія и Славонія становлять одну цѣльоту державну существують краѣвъ подпанамемъ австрійского цѣсаря и оупротивъ другихъ державъ, а тымъ часомъ вже сама назва „австрійско-угорска держава“ заперечуе сему, бо въ назвѣ оибѣ о королевствѣ Хорватія, Далматія и Славонія зовсімъ негадуеа, а предѣвъ не сама Угорщина, але Угорщина въ ополученю отъ королевствѣ Хорватія, Далматія и Славонія, творять одну цѣльоту державну. Пооля §. 3 угоды повиненъ парламентъ называтися „угорско-хорватско-славонскимъ“, а тымъ часомъ называеа оя лишь „угорскимъ“, подки доповняючыа зъ Хорватія и Славонія называюа просто лишь „угорскимъ“; дирекція лѣбѣвъ въ Загребѣ и дирекція катастрофална въ Загребѣ и Осеку подлѣжатъ просто угорскому министерству финансовъ, кола противно пооля угоды ои повинны мати свою окрему дирекцію финансовъ въ Загребѣ и т. д. Майже каждый отже параграфъ угоды королевствѣ Хорватія Дал-

матин и Славонія есть нарушенный угорокимъ правительствомъ и треба бы дуже богато до того, чтобы Угорщина ототупила отъ тыхъ привилеіи, котрыхъ хочъ де jure не має, але де facto посѣдае. Хочъ бы отже п. актъ корисный буа уоибѣ регниколярной депутаций, то все таки оя не будутъ того рода, чтобы могли Хорваты зовсімъ вдолжити; найлѣшій успѣхъ ея остануа завсѣгды лишь поворедотвомъ. Тому здаеа и заявила депутация, что їй головно на томъ буде залежати, чтобы хочъ те забезпечити, що до теперь ще задержалоа.

(Ген. директоръ галицко-угорской желѣзницы), совѣтникъ двора, Пихлеръ, выхавъ опогды до Пешту. „Presse“ каже, що съ оею поѣздкою вжесе справа новыхъ переговоровъ въ дѣлѣ остаточного порѣшеня згаданой желѣзницы. Въ звязѣ зъ оею справою стоить такожъ будова желѣзницѣ Стрыи-Мункачѣвъ, котра представляеа яко линия конкуренціина галицко-угорской желѣзницѣ.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Журналы російской а головно „Новостя“ высказуотъ надѣю, что въ 1885 році буде имѣвно обдуманый оособѣ, чтобы Россія, котра мира рады згодилася на жадаия Нѣмечины и Австрій, получила подѣ корисными уоловиями треводу поруку мира. — Дня 13 оибня знесеный зоставъ остаточной департаментъ финансовъ для Царства Польского. Всѣ заведеня финансовъ будутъ отъ теперь стоити просто подѣ зарядомъ министерства финансовъ въ Петербурзѣ а воѣмѣина державны въ Царствѣ Польскомъ перейдутъ до безпосредного заряду министерства доменъ. Министръ финансовъ Бунге збѣстаъ именованный тайнымъ совѣтникомъ. — Министерството дѣлъ внутрѣшнихъ поѣвѣдомло австрійского коноула въ Одесѣ, що австрійскимъ жидамъ дозволено ще буде проживати якійс часъ въ Одесѣ. — Польскы газеты доносятъ зъ Варшавы, що правительство російске выдало указъ, пооля котрого латинскимъ епископамъ въ Царствѣ Польскомъ не болно авѣ именувати священниковъ авѣ ихъ отпускати або переносити безъ попередного порозумѣния отъ генералъ-губернаторомъ.

Нѣмечина. Ледве что розпочавъ новый рокъ, якъ вже нѣмцки анархоты знову кровавыми буквами записали на картахъ исторіи оеи неждоке поотуповань, оеи существованья якъ бы признаеае лашъ на те, чтобы все збурити, все зруйнувати, що лишь не подходитъ подѣ ихъ погляды и бажаня. Въ Франкфуртѣ надъ Меномъ доконае дня 13 н. ст. сѣчня вечеромъ нове политичне убійство, вѣсто о котрымъ скоростеу близкавки рознеслаа по цѣльотѣ Европѣ и страхомъ пер-няла всѣхъ добромыслящихъ людей, бажачихъ добра, розвою и поступу чловѣчества въ мирной и опокѣйной дѣланю. Дарма, що въ цѣльотѣ Европѣ якъ бы однимъ голоомъ зазначуотъ миръ по всѣхъ державахъ; оя есть, правда, помѣжъ ооидными державами, оя таки, але що дѣеа у внутрѣ каждой майже державы, ое не даеотъа легко заперечати однимъ лишь оловомъ мира. Дивно може стане, а може се и пояситъ понекуды оитация, що въ державѣ, въ котрыхъ якъ-разъ найострѣйшій заведено оредотва оупротивъ деструктивныхъ элементовъ, дарма, что позиция розвиллаа свой цѣльотый апаратъ явны и тайны, все те нѣчего доси не помогло противъ злоты и слѣпного фанатизму анархистичныхъ элементовъ и той чловѣкъ, котрый такъ сибѣ выказавъ, что ему не импонуе цѣла Европа, той чувсеа бессильнымъ оупротивъ тайныхъ махинаціи людей, котрымъ всякы средства, хочъ бы и найпоганѣйшій, готовѣ оужити до оясненя оеи цѣли. Убійство доконае въ Франкфуртѣ н. М. зовсімъ похоже на убійство Судейкина въ Россіи; и тутъ упавъ зъ руки анархотѣвъ урядникъ полиціи, котрый знавъ всѣ тайны кооператорѣвъ, бо стоявъ съ нами въ близкихъ зноидахъ а тымъ самымъ бувъ для нихъ найнебезпечнѣйшій. Якъ въ Россіи такъ такожъ и въ Нѣмечинѣ видимо, что самы репрезентуотъ лишь якъ-разъ зовѣмъ другы наслѣдки. Хоробливый станъ организму хочъ бы и цѣлой оубольности — а за такой треба лишь уважати анархизмъ — не даеотъа выкоренити оредотвомъ насильнымъ и потреба братися до него оредотвами лекшими, але отъ цѣлымъ и докладнымъ знанемъ хоробы. — Цѣсаръ нѣмецкій послѣдого тыждня бувъ трохи занедужавъ, теперь однакожъ знову маеа лѣше. Минушюю ведѣль пріймавъ у себе Путкамера, котрый предложивъ бувъ ему текстъ бесѣды, котрою має бути откритый оибъ прускій. Бесѣду ою уложено на повный радѣ министровѣвъ подѣ предѣльствомъ самого кн. Бисмарка. Дня 12 н. ст. сѣчня мавъ цѣсаръ конференцію съ кн. Бисмаркомъ и оей предложивъ ему патентъ на именоване губернатора въ Камеруви. — Пооля вѣстей зъ Берлина, заключило нѣмецке правительство съ австрійскою державою угоду, пооля котрой Нѣмечина бере на себе заступити и боронити такъ на побережю Африки якъ и въ тѣхѣмъ океанѣ австрійскихъ подданныхъ всюды тамъ, де не ма австрійскихъ коноулотѣвъ.

НОВИНКИ.

— Въ честь 25-лѣтняго юбилею писательской дѣяльности Александра Я. Конисского, припадаючий на 22 л. сѣчня 1885 р., отбудеа литературно-декламаційна вокальній вечеръ въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ у Львовѣ дня 22 л. сѣчня. Въ програму вечера входятъ: 1) Вступне слово Ивана Белея; 2) де-

кламаціи: а) частина поемы „Острожничъ“, выголоситъ п. Н. Яв., б) „Петро“, поема Сироты въ Украйны, выголоситъ п. О. Кул. 3) хоры: а) „Вѣтеръ“, слова Веривольдъ, музика п. Нижанковского; б) „Чарѣвна ночь“, в) „Поки обѣде яне сонце“, Любенка; г) Кантата въ честь Ол. Конисского, слова п. И. Ф., музыка п. Нижанковского. — Вступъ на вечеръ для членѣвъ товариствъ „Просвѣта“, „Руска Бесѣда“, „Им. Шевченка“ и „Академичне Братство“, котры захадотъ кола устроени вечера, вольный, а для иншихъ лишь на запросины, котры выдае тов. „Акад. Братство“, ул. Скарбѣвска, ч. 2.

— **Вольный вечерки.** Здоровый поглядъ на житие и разумне пониманье его вымогъ — се одно зъ найважнѣйшихъ уоловий поступу оубольности. Де нема змыслу оощадности, де змыслъ экономичный приглушый жаждою блеску и де оидничѣ отъ кривею для домашняго господарства выдаюа за много на артикулы, що мають цѣлеу зрѣбати хвилеве враженіе, тамъ знаходитоа оубольность на дорогѣ, що веде до экономичной руины, котрой наслѣдки отчуваютъ не лишь оидничѣ, но цѣль вероты товариства. Бракъ экономичного змыслу и неогладности цѣхували до недавня выступленя на публичныхъ балахъ, де нашъ красной полъ ишовъ въ заводы, чтобы показатиа найдорожшою гоалетою. Нинѣ прійшоу для насъ часъ ошаматаня и мы съ пріятностею записуемъ въ томъ направленю зворотъ до лучшого. Отъ комитету, котрый завязавъ межъ львовскими Русинами для переведеня въ дѣло принципу оидности въ публичныхъ забавахъ, оолучили мы програму т. зв. „вольныхъ вечерѣвъ“ и мы съ пріятностею звѣщаемъ нашу Публику, что такі вечерки, котрыхъ задачею ооола отозвы комитету „пріучити наше товариство, а оособливо представителѣвъ красной пола, бавити о оочо, весело и безъ приношеня жертвъ идоловъ збытку“, — отбудуотъ въ дняхъ 12 (24), 19 (31) оибня, 26 оибня (7 лютого) и 2 (14) лютого въ великой сали „Народного Дому“. — Тоалета балава зъ сихъ вечерѣвъ выключена безъ оуоловно, а участничѣ можуть являтиоа або въ народныхъ костюмахъ або въ звычайныхъ въ перкалевой або дешевой вольной матеріи. Для мужчинъ звычайный вечерковый отрѣбъ. — На то, чтобы повышѣ условия не були нарушены, буде глядѣвъ оособный комитетъ, котрый наложитъ въ случаю нарушения отвозвѣду грошеву кару, мачоу пріащити въ караетъ оубоги учашоця молодежи. Комитетъ вольныхъ вечерѣвъ постараетоа о то, чтобы вечерка зовѣмъ удалася и въ той цѣли поручивъ веденіе танцѣвъ зѣвѣстнымъ аранжеремъ цн. Д. Грабнянскому и И. Федоровичу, котры постарались о оригинальнныя фигуры танцѣвъ. Грати буде поова войскова оркестра 80-го полку подѣ управоу капельмайотра ц. Цяотлера. По 12 годъ въ ноци наступитъ выборѣ 3 царѣвъ вечера, котрымъ врученя будутъ дѣламы и почетны отзакы. Початокъ кожного вечера о 8 години. Вхѣдъ на сали и крѣло на галерію отъ оообы 1 зр.; вхѣдъ на сали для академикѣвъ и на галерію (мѣсто стояче) 50 кр. Запрошеня и билеты можна доботати въ комнатахъ „Руской Касина“ (Нар. Дѣмъ I поверхъ) каждого дня, почавши отъ понедѣлка 7 (19) оибня с. р., отъ 7 до 9 години вечера. Билеты для академикѣвъ продаюа лишь въ академичныхъ товариствахъ: „Академической Кружокъ“, „Академичне Братство“ и „Читальня“. Порядкъ танцѣвъ: 1. Коломыйка, 2. Вальцъ, 3. Кадриль I, 4. Мазуръ, 5. Гальопъ, 6. Козакъ въ честь выбранныхъ царѣвъ, 7. Кадриль II, 8. Полька фр., 9. Мазуръ.

— „Руска Бесѣда“ въ Тернополѣ запрошеу П. Т. членѣвъ и гостей съ родинами на забаву съ танцями, котра отбудеа въ комнатахъ товариства дня 13 (25 л.) оибня с. р. Се заявленіе есть загальнымъ запрошенемъ, бо окремыхъ запрошенъ не высылаетоа. Вступѣ отъ оообы: для членѣвъ 50 кр., для нечленѣвъ 1 зр. а. в. Окрѣмъ того вечерка, характеру звычайной домово забавы, устроитъ „Бесѣда“ на дняхъ 20 оибня (1 лютого) и 27 оибня (8 л. лютого) о. р. вечеры съ танцями на болшій розмѣръ съ котплиномъ, на котры будутъ вышланы оособны запрещения.

— **Товариство „Русинъ Дамъ“**, намѣрке 2 л. лютого о. р. устроити въ великой сали „Народного Дому“ вечеръ съ танцями, котрого весь члѣотый дохѣдъ призначеный для бѣдныхъ рускахъ ученицъ. При томъ товариство проиотъ насъ звѣстити П. Т. Публику, що отдѣльный запросины на вечеръ той не будутъ розсылатиоа dlatego, чтобы черезъ недостаткы ихъ кому будѣ зажелачихъ буги на вечерѣ, не выникла якъ не будѣ згодны, что товариство кого зъ П. Т. Публика не поважае. Запросины можуть интересовать оолучити въ „Рускомъ Касинѣ“ („Нар. Дѣмъ“, I поверхъ).

— Въ дѣль рускихъ квартетѣвъ, котры мае выдавати комитетъ зложеный зъ рускахъ львовскихъ богословѣвъ подѣ проводомъ зѣвѣтного кооператора нашего п. Викторѣ Матюка, оержуемо зѣвѣткою, что першій аркушъ сими вже днями ойдѣ до друку и незабавомъ оголошена будѣ предплата. Выдавничтво будѣ гарно выготовленѣ въ друкарни Пшонтевича въ Перемышлѣ въ оолѣмъ форматѣ великой 16-ки, въ 1000 примѣрникахъ, при томъ належатъ будѣ до найдешевѣйшихъ издаваніицѣвъ того рода. Зѣвѣтъ будѣ такъ уложеный, что зъ початку будутъ кварталы лекшого укладу зъ народныхъ пѣсенъ и зъ творѣвъ нашихъ кооператорѣвъ, оттакъ послѣдуюа труднѣйшій творы. Комитетъ зертуетоа до всѣхъ нашихъ кооператорѣвъ и знатокѣвъ съ прошеземъ о свѣтлу поруку, якъ такожъ о якъ найкороу надсыланье матеріалѣвъ, оригиналовъ на руки богослова Богдара Кирчова (ул. Кооперника ч. 36).

Комитетъ ручитъ за цѣльоту и ненарушеніе всякого рода манускриптѣвъ и по выкористаню зъ подякою зверене ихъ каждому властителю на его выразне застереженіе. Маемо надѣю, что кому лишь дорога руска пѣсня, кому лишь милый руокъ звука, той отъ першю хвилѣ стане пріятелемъ цовышого издавничтва, бо черезъ то ширитиоа будѣ замилуванье до оушесляющего руского оубѣву мѣжъ народомъ, а заразомъ познакомитоа и свѣтъ закордонный съ рускимъ гармонійнымъ чарѣдѣйнымъ звукомъ. На сѣмъ мѣсто окладѣа комитетъ пріятноу подяку за ширѣ уваги и оидному матеріалами Вп. п. Ан. Вахнянничи, о. П. Бажаньскому и о. В. Мартанкову (въ Скольмѣ), а за ревыи заходы около оеи справы оо. Викт. Матюкови и М. Копкови.

— „Буновини“, руской часописи выходящюй подѣ редакцію п. Юрія Федьковича въ Черновцахъ, вышло вже ч. 1 ше. Не одержавши ще его, не можемо поки что нѣчего близкого о чѣмъ сказати. — **Товариство „Просвѣта“**, подѣа до вѣдомости, что „Календарь на 1885 р.“ вже майже вычерпаны и проиотъ своихъ Вп. Членѣвъ, залагаючыхъ съ вкладкою за 1884 р., чтобы зволити ооскорити съ надбавчанемъ тои-жъ, бо въ противной случаю не будѣ Товариство виновате, ели котрому зъ членѣвъ за для его оибненя, не отаеа Календаря. — **Мастокъ Цышанѣвъ**, 5200 моргѣвъ грунту вразѣ съ инвентаремъ до 600 штукъ товару рогагого и коней купивъ за суму 440.000 готѣвки отъ маасы ошадковой по бл. п. Христіанамъ бродокій миллионеръ жидъ Сапера.

— О оуоенноу горы въ Черновцахъ доносятъ: Въ ноци зъ 13 на 14 о. м. оуоунуваа цѣльотый опадъ горы, на котрой отаотъ резиденція черновецкого епископа православного и аничала до тла городы трехъ реальностей. Дѣрева оочевѣ, що отоили давнѣйше на горѣ пріа улицы, нинѣ съ корнемъ повырваны лежатъ при олодѣ горы. Межи широкими розколинами горы оторчатъ величящійи гряды порозрываной земли. Въ городѣ, належачѣмъ до російского консула, заопааа оуоуваючаа земля глубокоу керничю. Знищеный просторъ выноатъ около 300 метрѣвъ широты. Дальше оуоуваеа горы есть тымъ небезпечнѣйше, що, якъ сказано, на горѣ той стоить епископска резиденція, котра есть найкраснѣйшій будынокъ въ Черновцахъ и могла бы черезъ дальше оуоуваеа горы наибольше потерѣти.

— **Дѣло ооадажня ооронженыхъ епископскихъ престоловъ** въ Галичинѣ мае бути пооля информации „Kurjera Lwowsk-ogo“ рѣшене наконецо въ мѣсяцю мартѣ с. р. — Таа газета довѣдуеа имено зъ компетентного жерела, что митрополитомъ гр. кат. во Львовѣ будѣ именованный еп. Сильвестеръ Сембратовичъ а епископомъ станицлавѣвскимъ митратъ Дрѣ Пелешъ. — Латинскій прѣоломы епископскы въ Галичинѣ будутъ ооадажены въ такой оособѣ, что на архиепископство львовске будѣ покликаны епископъ Северинъ Моравскій, суфраганомъ его мае зѣбѣтати пралатъ ко. Заблоцкій, епископъ тарновска будѣ поручена перемыскому суфраганови ко. Лобосови а суфраганомъ перемыскимъ лат. обр. будѣ именованный крылошанин Пузына.

— **Страшне приключеніе.** Межи Львовомъ и Балогородомъ лучилоа сими днями неждолаеа приключеніе, котре „Gazeta Narodowa“ осы якъ описуе: Вхавъ на похоронѣ рукой священникъ съ женою и дитяномъ, кола наразъ показалоа въ лѣсѣ колька вовкѣвъ. Налопшенъ конѣ взяли нацруго въ бѣкъ а дитина зъ рукъ матери вылетѣла на свѣтъ. Вовки кинулоа съ цѣлоу хищностею на свою жертву, а коли отецъ выскочышиа зъ оанокъ хотѣвъ ея выдерти имъ зъ пащи, переплативъ самъ житиемъ. — Вдова, котру перелаканый конѣ разомъ съ вѣзникомъ унесли, вернувши до дому, закінчила на другій день житие на роздѣляне жовчи а недогоу переживъ такожъ катастрофу вѣзникъ, котрый умеръ наслѣдкомъ перестрахи. На другій день отрѣтивъ лѣоничій три вовки якъ роздѣради порою и оему лишь мае завѣдчати, що не кинулоа на него.

— **Товариство „Школьна Помѣчь“**, розсылае теперь всѣмъ овоимъ членамъ грамоты членскыи вразѣ съ отатутами, при томъ на окремыхъ карткахъ выказано, колька каждый членъ заплатавъ отъ часу якъ вступивъ въ члены товариства. Якъ бы хто не доботавъ грамоты, проионо упомнутися. — Для „Школьной Помѣчи“ пріолали въ мѣсяцю грудню 1884 р.: П. Т. о. Теодоръ Стадникъ зъ Суцчана 1 зр.; о. Ст. Качала 5 зр.; о. Генрикъ Полянскій зъ Телешицѣ 50 кр.; п. Пилипъ Свистунъ, проф. гимн. въ Рашовѣ 2 зр.; отъ о. Юліана Пополя зъ Горошева руского зъ приоладныхъ 25 зр. въ роопорядимѣтѣ ред. „Н. Пролома“, оержано 10 зр. Для ученикѣвъ руской школы мѣкою, пріолавъ о. Ст. Качала 5 зр.; о. Ем. Левицкій зъ Майдану 1 зр.; о. Е. Менцѣвскій зъ Новосѣлецѣ 67 кр. — **Всѣмъ П. Т. Добродѣямъ** оердечне ошасъ Бѣгъ! — Р. 3.

— Въ Франкфуртѣ надъ Меномъ замордовано 13 о. м. вечеромъ совѣтника полиціи Румфеа. Румфѣ пробитый штилетомъ въ саме оерце упавъ отъ разу неживый на землю передъ самымъ дверимъ ооуоу дому. Убійцѣвъ доси не выолѣджено. Полиція вызначила за выолѣдженье убійцѣвъ 3000 марокъ, а цѣсаръ Вилгелмъ подвыошывъ ою суму на 10.000 зр.

— **Выборы до торговельно-промысловой палаты.** Минушого тыждня ведаа во Львовѣ дуже завзята борба, по поводу выборѣвъ до торговельно-промысловой палаты, а хочъ выборѣ членѣвъ до оеи корпорации не предѣляеа въ нашихъ отношеняхъ пытана чисто политичной природы, то рухъ выборѣвъ заявляеа майже такъ патентивнымъ, якъ при выборахъ до дѣль законодавчихъ, або що найменше якъ при выборахъ до рады мѣста. На всѣхъ улацахъ, що колька разѣвъ до дня прі-

дѣлювано плякаты съ отозвами, котры якъ съ одной стороны не падали одѣвъ похвалы для кандидатовъ форитованныхъ авторами отозвы, такъ съ другой стороны не жалували згордныи епитетовъ своимъ противникамъ.

— Затверджене выборовъ. Цѣсаръ затвердивъ выборы Володислава Чайковского, властителя Медведовца на преобрѣтателя и дра Едварда Крижановского, лѣкаря въ Бучача на заступника преобрѣтателя бучачской рады повѣтовой; Едмунда Лѣтнынского, властителя Литвинова на преобрѣтателя а Казимира Зарембы, посесора съ Угрынова на заступника рады повѣтовой въ Подгайцахъ.

— Нашъ воюки почетными членами вѣдѣнскаго гуманитарнаго товариства. У Вѣдни существуете товариство, що постановило собѣ задачею нести помощь занедужавшимъ людямъ, хто они-бы не були и де-бы не находились, а его члены (такъ якъ и члены товариства пожарныхъ), де лишъ мають до того нагоду, уважають першимъ и святымъ своимъ обовязкомъ нещасливаго ратувати и постаратися о першу для него помощь.

— Нова почта. Съ днѣмъ 1 лютого 1885 р. войде въ житье новый урядъ почтовый въ селѣ Баворовѣ тернопольскаго повѣта. Функции сего уряду будутъ обмежати до приймаия и выдаваня почты листовою и цѣбною, якъ такожъ переказовъ грошевыхъ и посылчатъ не переходячихъ сумы 200 зр. а. в.

— Огонь въ заведеню боежевльныхъ въ Кульпарновѣ. Въ ноци дня 1 (13) сѣчня с. р. выбухъ въ заведеню боежевльныхъ въ Кульпарковѣ огонь, котрый сторожа пожарна заведеня злокализувала въ дуже короткомъ часѣ. Всѣхъ жителей будынку, котрый зачавъ горѣти перенесено въ протягу повѣ годяны и умѣщено коло рампы черновецкой желѣзничѣ въ безпечномъ мѣсто.

— Переказы податковъ. Министрство торговлѣ переслало передъ кѣлькома днями до краевой дирекции скарбу у Львовѣ формуляръ переказовъ податковыхъ (Steueranweisung), заведенныхъ вже въ Вѣднн запятуочя, чи не дальшь-бы они завести такожъ въ Галичинѣ. Съ одной стороны выглядаетъ такій переказъ якъ звычайный переказъ почтовый на другой же сторонѣ находится поквитованье урядовъ податковыхъ. Наколи бы такій переказы були заведенъ у насъ въ Галичинѣ, было-бы се о стѣлько догоднымъ для подат-

ковыхъ контрибуентовъ, шо не потребувалибы по 2 перазъ 3 милѣ ходити до мѣста до уряду податкового и тамъ чекаючи пока не отбудеся цѣла манипуляція, стратити годину и больше часу, но могли-бы се залагодити далеко догоднѣше и дешевше при помощи переказу податкового.

— Конгрессъ лѣкарствъ. Позаякъ на другій рокъ мае отбутись въ Пештѣ всесвѣтна выставка, то рѣшено окликати тамъ такожъ зѣздъ лѣкарствъ. Дотычный комитетъ уложивъ вже навѣтъ програму праць зѣзду, котрый буде радивъ по части надъ справами науковыми а по части надъ справами дотыкаючими матеріального положеня и суспѣльного становлѣня стану лѣкарского. Межи прочими мае зѣздъ застановитися надъ справою отвореня палаты лѣкарскихъ (Aerztekammer), котры малибы сповнити туо саму задачу супротивъ стану лѣкарствъ, яку сповняютъ палаты адвокатскы, промислова супротивъ стану адвокатского, стану промисловцевъ и т. п.

— Землетрясенье на морю. Капитанъ лодки „Isabel de St. John“, котра съ Кадиксъ приплыла до Нового-Йорку розказуе, шо 18 грудня, коли лодка находилася подъ 38 51° ширины а подъ 29.55° довготы, пассажиры, котры находились тогда на покладѣ судна, почувли страшне потрясенье землѣ а рѣвночасно чути було зѣ подъ моря мовбы гукъ грому.

— Холера въ Италіи появилась на ново въ мѣстѣ Гета. Правительство устроило по той причинѣ кордонъ войсковый, но мѣсцевы жители привитали войско градомъ камнями, такъ шо войско було приневолено стрѣляти въ товпу, черезъ шо кѣлькохъ жителей Геты отнесло раны.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Канон. институцію получавъ о. Ив. Рогужинский на кап. Тростянецъ, дек. снатишского. Завѣдательство Вашковецъ, получавъ о. Алексѣй Заклинский. Увѣдомленіе отъ сотрудничества въ Коронци о. Ив. Мащакъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (184—?) поручаетъ Росу красоты и всякй косметики и пахощѣ якъ черезъ мене, такъ и черезъ инші фирмы оновѣщуванй.

Курсъ львовскій зъ дня 16 л. сѣчня 1885.

Table with 3 columns: Description of items (e.g., 1. Акции за штуку, 2. Листы заст. за 100 р., 3. Листы довжний за 100 р., 4. Облиги за 100 р., 5. Лысы мѣста Кракова, 6. Монеты), and 2 columns for prices in rubles and kopecks.

Желѣзничй поѣзды.

Посля годниника львовского.

Приходятъ до Львова :

ЗѢ КРАКОВА: о год. 5 мин. 36 рано поѣздъ поспѣшный; о год. 9 мин. 27 вѣч. поѣздъ особый; о год. 10 мин. 33 передъ пол. поѣздъ мѣшаный. ЗѢ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворець Подзамче о год. 10 мин. 13 вѣч. поѣздъ поспѣшный; о год. 2 мин. 28 рано и о год. 3 мин. 42 по пол. поѣздъ мѣшаный. ЗѢ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворець головный львовскій о год. 10 мин. 26 вѣч. поѣздъ поспѣшный; о год. 3 мин. 5 рано и о год. 4 мин. 10 по пол. поѣздъ мѣшаный. ЗѢ ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 10 вѣч. поѣздъ поспѣшн.; о год. 3 мин. 35 рано и о год. 3 мин. 52 по пол. поѣздъ мѣшаный. ЗѢ СТАНИСЛАВОВА: (на Стрыи), по пол. о год. 4 мин. 17 поѣздъ особый; въ ноци о год. 2 мин. 30 поѣздъ мѣшаный и о год. 8 мин. — рано поѣздъ локальный Дрогобыч-Стрыи-Львовъ.

Отходятъ зб Львова :

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 46 вечеромъ поѣздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 5 рано поѣздъ особый, о год. 5 мин. 3 по пол. поѣздъ мѣшаный и о год. 6 мин. 35 рано поѣздъ мѣшаный локальный. ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ головного двѣрца о год. 5 м. 56 рано поѣздъ посп., о год. 12 мин. 31 по пол. и о год. 10 мин. 27 вѣч. поѣздъ мѣшаный. ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ двѣрца Подзамче о год. 6 мин. 6 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 57 по пол. и о год. 10 м. 56 вѣч. поѣздъ мѣшаный. ДО ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 6 мин. 30 рано поѣздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 въ ноци поѣздъ мѣшаный. ДО СТАНИСЛАВОВА: на (Стрыи) рано о год. 11 мин. 20 поѣздъ особый; вѣч. о год. 6 мин. 50 поѣздъ мѣшаный и о год. 6 мин. 46 рано поѣздъ локальный Львовъ-Стрыи-Дрогобычъ.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІОННЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

выдае во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовой платнѣ въ 30 днѣвъ по выповѣдженю. 4 1/2 " " " 60 " " "

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(1268 5—?)

Магазинъ

Ф. КНАУЕРА и Сына

подъ „Золотымъ Львомъ“

площадь Капитульна,

поручаетъ въ наибольшомъ выборѣ Обрусы кольоровы на 6 особъ разомъ съ серветками въ найновѣйшихъ видѣяхъ зр. 3 и 3 зр. 50 кр. Обрусы кольоровы по зр. 1 40 и 1 80. Обрусы бѣлы на 6 особъ и 1/2 туз. серветъ зр. 4 и зр. 4 50. Обрусы бѣлы отъ зр. 1 30 и выше.

Серветы бѣлы столовы тузвѣ по зр. 4 и 5 зр.

Серветки малй десеровы тузвѣ зр. 1 20, 1 50, зр. 2 и выше. Хустки нитковй бѣлы туз. зр. 2 40. Хустки нитковй бѣлы съ кольоровымъ берегомъ туз. зр. 3 и выше. Хустки шовной на шю и т. п. отъ 30 кр. до 5 зр. 1261 10—12

Припоручена зъ провинци выконуются оборотномъ почтою. За доброту и тревалдсть ручитса.

Тягненье 20-го лютого 1885.

Разомъ 10.000 выгранныхъ

КИНЧЕМЪ-ЛОСЫ

1. Головна выграна зр.

50.000

2 голов. выгр. 20.000, 3 голов. выгр. 10.000 зр. а. в.

можно получить въ

бульотерійномъ угр.

джокей-клубу

Hatvanergasse Budapest

Nat.-Casino.

какъ такожъ у всѣхъ которахъ имѣны, гравнахъ и коллетурахъ лотер.

Кожда выграна платитса готѣвкой

Тягненье 20-го лютого 1885.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знаядовъ, образовъ, ризъ и книгъ

ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВѢ,

поручаетъ Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокопоставленій Публичъ богатыи выборъ:

матеріи церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахинѣвъ, хоругвь, фанѣ, плащеницъ, образовъ малѣванныхъ на блясъ и полотнѣ, до иконостабовъ, престоловъ и на стѣны церковной; ѳлтарики або образы процесіональны; хрестоувъ наперстольныхъ, ручныхъ и процесіональных; хрестоувъ желѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ, Евангелій, патрицій, чашъ, ампулокъ, дарохранительницъ, дароносицъ, хлѣбницъ до Всенощного, кадилницъ, полякандровъ (паукѣвъ), подсвѣчяковъ (лѣхтарѣвъ), канделябровъ, лампницъ, свѣтла церковнаго, диванѣвъ, цвѣтовъ и проч.

Великій складъ товаровъ сръбныхъ зъ хиньскаго сръбла, а именню:

Лыжки, вилки, ножѣ столовы и десеровы, ложочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тапки, коробки на масло и сыръ, заставы столовы на овоцѣ и тѣота, лѣхтарѣ, канделябры столовы и проч.

по дешевыхъ цѣнахъ

Всѣ замовлена въ вартости 100 зр. выслаеся франко.

Цѣнники въ рускомъ языкѣ выслаются на жаданье даромъ

Опакованье даромъ.

1194

15—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

акціоннаго Банку Гипотечнаго

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гипотечный преміованый

котры послѣ закона зъ дня 2 Ляня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уваживати до умѣшуваня капиталѣвъ фондowychъ, цуцилярныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до вылосованя съ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинци выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизии.

1267 5—?